

віртуальна комп'ютерна соціалізація), що робить вплив на поведінку індивіда як в офлайновому, так і в онлайн-просторі. Для розуміння інтернет-соціалізації важливе визначення соціалізації користувачів у мережному просторі як безперервного процесу присвоєння соціальної суб'єктності за допомогою знаково-символічного механізму соціальної взаємодії в рамках віртуальної реальності. Безумовно, якість комп'ютерно-опосередкованих інтеракцій залежить і від попереднього комунікативного досвіду користувача. У зв'язку із цим можна констатувати, що в інтернет-мережах відбуваються як процеси соціалізації так і ресоціалізації. Потрапляючи в нове комунікативне середовище, студенти засвоюють нові норми й цінності, тому що колишні застарівають. У такий спосіб специфікою інтернет-соціалізації студентської молоді є паралельний розвиток процесів соціалізації і ресоціалізації, тобто засвоєння нових навичок, норм, цінностей, що пов'язане з переходом у нове комунікативне середовище.

Результатом процесу соціалізації студента в сучасному ВНЗ є: вироблення і трансформація власної системи поглядів на життя та ціннісні орієнтації; формування життєвого ідеалу; засвоєння культури людських взаємин і соціально-професійних функцій; формування індивідуального стилю навчально-професійної діяльності й власної моделі моральної поведінки; оволодіння формами ділового спілкування. А грамотне використання в даному процесі ресурсів кіберпростору дозволяє підвищити значимість і престиж власних досягнень, виступаючи найважливішим мегафактором соціалізації сучасного студента.

В умовах переходу до новітнього інформаційного суспільства, у якому базою соціального й гуманітарного розвитку є інформація, система освіти повинна вирішити принципово нову глобальну проблему підготовки людини до життя та діяльності в умовах інформаційного світу. Вирішальне значення для рішення цієї проблеми має питання соціалізації молоді, зокрема студентів, за допомогою Інтернету. Інтернет інтенсифікує такі особистісні зміни студентів як прагнення зрозуміти самого себе, знайти своє місце в суспільстві, розвиває почуття відповідальності, критичне відношення до себе й інших людей. Фактично проблема соціалізації студентів за допомогою Інтернету набула сьогодні міждисциплінарний характер, її окремі аспекти розробляються в рамках філософії, політології, соціології, психології, педагогіки та інше.

Список використаних джерел:

1. Хизбулина Р. Р. Обучение в вузе как процесс социализации: методологический аспект / Р. Р. Хизбулина // Молодой ученый. – 2014. – №5. – С. 445–447.
2. Шульга М. М. Особенности процесса социализации в высшей школе / М.М. Шульга // Вестник Томского государственного университета. №287. – 2005. – С. 114–120.

УДК 37.013:004

***Кобаль Василь Іванович,**
кандидат педагогічних наук, доцент кафедри
педагогіки дошкільної та початкової освіти,
Гонак Наталія Віталіївна,
магістр спеціальності «Початкова освіта»,
Мукачівський державний університет*

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ПЕДАГОГІЧНІЙ ДІАГНОСТИЦІ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Визначення державою орієнту на входження до єдиного європейського та світового простору передбачає розвиток педагогічних технологій, спрямованих на особистісно-орієнтоване навчання, що позначається на підвищенні ролі педагогічної діагностики, задачею якої є констатування рівня навчальних досягнень, сприяння ефективному

визначенню змісту та вибору методів навчання для конкретного учня.

Застосування комп'ютерної техніки у навчальному процесі створює умови для збагачення інформативності діагностичних даних. З іншого боку, якісна та оперативна педагогічна діагностика стає вкрай потрібною для ефективного впровадження інформаційних технологій у навчання з врахуванням особистісно-орієнтованого підходу, тому що діагностичні дані дозволяють розробити автоматизовані навчаючі системи якісно нового рівня.

Дидактичним проблемам педагогічної діагностики присвячено праці видатних вітчизняних і закордонних педагогів. Ю. Бабанський розглядав педагогічні дослідження як основу оптимізації навчального процесу. К. Ингенкамп запропонував термін педагогічна діагностика, виділив основні її функції і методи діагностичної діяльності [1].

Дидактичні основи і практика педагогічної діагностики розвинені у працях І. Підласого [2], В. Максимова [3], О. Кочетова, Я. Коломинського, И. Прокопьева [4], Б. Бітінаса, Л. Катаєвої [5] та ін. Педагогічна діагностика передбачає докладне вивчення того, хто навчається, тому в усіх дослідженнях значна увага приділяється етичним питанням діагностичної діяльності. Слід зазначити, погляди на етичні норми суттєво залежать від рівня розвитку суспільства і не дивно, що різні дослідники часто висловлюють діаметрально протилежні думки від «таємниці сповіді» [5] до обговорення самохарактеристики підлітка на «раді загону» [4, с.40].

Аналіз педагогічної літератури показує, що усі дослідники одноставно виділяють об'єктивність як вимогу до педагогічної діагностики і педагогічного контролю.

Переважає більшість педагогів підкреслюють необхідність поєднання діагностичної діяльності з навчанням і розвитком учня (студента) і системний підхід до педагогічної діагностики.

Разом з тим доведено, що застосування інформаційних технологій значно посилює інформативність педагогічної діагностики і, таким чином, сприяє оптимізації індивідуального навчання.

Також виділено дидактичні вимоги до педагогічної діагностики і особливості їх реалізації в умовах активного застосування ІКТ у навчальному процесі вищої школи:

- об'єктивність вимірювання (в тому числі валідність і надійність), об'єктивність інтерпретації;
- поєднання діагностичної діяльності з навчанням і розвитком студента, професійна спрямованість, виховання інтересу до навчальної діяльності і формування позитивних мотивів навчальної діяльності;
- позитивне ставлення студентів до діагностичних заходів, наочність (гласність), етичність, підготовка студентів до здійснення діагностики і самодіагностики, активна участь студента у діагностичній діяльності, поєднання педагогічної діагностики з самоконтролем;
- системний підхід, комплексне застосування методів дослідження, поєднання вивчення колективу і особистості, вивчення явища у розвитку, систематичність, економічність.

Застосування інформаційних технологій пов'язано з новими аспектами етики автоматизованої педагогічної діагностики, що викликаються потужністю та високою інформативністю засобів діагностики, збереженням діагностичних даних у системі поза свідомістю людини, якій ці дані було доручено студентом, потужністю і високою інформативністю засобів обробки діагностичних даних.

Список використаних джерел:

1. Ингенкамп К. Педагогическая диагностика / Ингенкамп К. – М. : Педагогика, 1991. – 240 с.
2. Підласий І.П. Як підготувати ефективний урок: Кн. для вчителя / І.П.Підласий. – К. : Рад. шк., 1989. –204 с.
3. Максимов В.Г. Педагогическая диагностика в школе / В.Г. Максимов. – М. : Академия, 2002. – 270 с.

4. Педагогическая диагностика в школе / [А.И.Кочетов, Я.Л.Коломинский, И.И.Прокопьев и др.]; под ред. А.И.Кочетова. – Минск : Народная асвета, 1987. – 223 с.

5. Битинас Б.П. Педагогическая диагностика: Сущность, функции, перспективы / Битинас Б.П., Катаева Л.И. // Педагогика. – 1993. – №2. – С.10-15.

УДК 378:373.2

*Кондря Марія Романівна,
магістр спеціальності «Початкова освіта»,
Мукачівський державний університет*

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ПІДХОДУ

Сучасна чотирирічна початкова школа покликана забезпечити становлення особистості молодшого школяра шляхом виявлення і цілеспрямованого розвитку здібностей, формування умінь і бажання вчитися. Практична реалізація цих завдань корегує освітню мету: виховання особистості дитини на основі формування навчальної діяльності. З огляду на це урахування вікових можливостей та індивідуальних особливостей учнів стає головним компонентом практичної реалізації кожної навчальної дисципліни. Проблемі індивідуалізації та організації диференційованих форм роботи з учнями присвячено багато досліджень у педагогіці. Так, в одних працях диференційований підхід розглядається як засіб активізації пізнавальної активності учнів (Л.П.Арістова, Т.І. Шамова), в інших – визначають диференціацію як засіб попередження відставання в учінні (М.І.Махмутов). Використання індивідуального підходу та диференційованих форм навчальної роботи зумовлюється і впливом гуманістичної тенденції у вихованні школярів. Диференціація навчання на уроці - проблема досить складна для вчителя-практика не стільки з точки зору диференціації змісту навчання, діагностики індивідуальних особливостей учнів, скільки з точки зору організації навчання учнів з урахуванням їхніх індивідуальних особливостей, тобто з точки зору технології диференційованого навчання.

Оскільки найуживанішим типом уроку є комбінований, який відтворює цілісний навчальний процес в усіх його ланцюгах, розглянемо особливості організації і керування навчальним процесом в умовах індивідуалізації навчання на його прикладі:

I. Етап перевірки домашнього завдання. Розпочати цей етап доцільно з фронтальної перевірки наявності домашнього завдання в усіх учнів з метою вилучення тих, що його не виконали, і утворення з них четвертої тимчасової групи за ситуативно-обумовленим чинником «ставлення до навчання». Як правило, ті учні, що не виконали письмове домашнє завдання, не вивчили і його теоретичну частину. Якщо не організувати виконання цими учнями хоч частини домашнього завдання найнижчого рівня і повторення навчального матеріалу підручника за опосередкованою або безпосередньою допомогою вчителя, поки йде опитування або перевірка якості виконання домашнього завдання учнями інших типологічних груп, вони залишатимуться пасивними спостерігачами до кінця уроку. Перевірка якості виконання домашнього завдання проводиться не завжди, але якщо завдання досить складне, то доцільно організувати диференційовану перевірку якості виконання завдання кожною або окремою типологічною групою.

II. Підготовка до засвоєння нових знань. Підвівши підсумки попереднього етапу роботи для учнів 1-ї, 2-ї, 3-ї груп, вчитель відключає від роботи учнів 4-ї групи, проводить мотивацію навчальної діяльності всього класу і починає усне опитування за темою попереднього уроку. Починається опитування з учнів 3-ї групи (найвищий рівень). Це дає можливість учням 2-ї, 1-ї та 4-ї груп прослухати відповіді сильних учнів, що сприяє міцнішому запам'ятовуванню навчального матеріалу учнями з нижчим і низьким темпом навчання. Оскільки учням 3-ї групи немає сенсу слухати відповіді учнів 1-ї, 2-ї, 4-ї груп,

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>